אלא למונבז שגגה במאי –

However, according to מוגבו, what was done inadvertently

OVERVIEW

מונבז stated previously that there is a היוב הטאת בשוגג even if there was awareness that he is transgressing at the time of this שגגה. The גמרא ponders if there was awareness, in which way was it a תוספות discusses and rejects alternate ways of explaining what the שגגה consists of.

תוספות responds to the anticipated difficulties:²

- לא מצי למימר ששגג בלאו והזיד בקרבן לא

The גמרא could not have answered that he was unaware that there is a prohibition (which carries with it a חיוב מלקות), but was aware that for this there is a אבירה there is a חיוב קרבן.⁴ This answer is inappropriate -

-5דאין סברא לחייב בהזיד בקרבן דלא שב מידיעתו הוא For it is not logical to obligate him to bring a קרבן, since he is not consciously retracting from his sinful action.

תוספות rejects an additional solution:

וליכא נמי למימר שגג בלאו וקרבן –

 $^{^1}$ The אמרא replies that he was a שוגג regarding the קרבן; he was unaware that there is a חייב קרבן for this transgression. This classifies him as a שוגג and he is required to bring a חטאת (even though he was aware the entire time that this מעשה is forbidden and carries with it a חייב כרת.

² The suggestions מונבו, that there is a חיוב אווע מונבו מונבו, that there is a מונב פיפות even if he is a מונד פרבן, instead of ruling that there is a קרבן even if he was aware of all aspects of the even if he was just unaware that there is a חיוב קרבן (which is a great מונבו perhaps), perhaps מונבו meant that if there is (only) a minimal awareness, then there is a note of the note if there is a maximum awareness. תוספות negates this suggestion.

³ See מהר"ם מהר"ם (and שפ"א (we may have assumed that there is only a מבת (the may have assumed that there is only a מבת (שבת עשה (שבת של מי שבת); however he knew about כרת (and העבת). This explains why תוספות did not use the same answer he gives shortly (מון שגג בלאו (שגג בלאו וקרבן מי לנו להייבו (שנו להייבו הפי"א See (however) 'Thinking it over' # 3. The שפ"א maintains that if it would be שגג בכרת as well, then it would be considered שב מידיעתו (even if he was שגג בכרת).

⁴ חוספות (presumably) maintains that it is more logical to consider him a אוש if he is unaware that there is a (even though he is aware that there is a [וכרת] than to consider him a שוגג if he is aware that there is a חיוב קרבן. היוב קרבן.

⁵ שב means that had he known the (severity of the) prohibition he would not have transgressed it. Now that he is aware he brings a קרבן to atone. However if was aware that there is a היוב קרבן for transgressing this עבירה and nevertheless it did not prevent him; he is in the same rebellious state and it would be most unfitting for him to bring a קרבן for an atonement. However if he was unaware that there is a היוב קרבן for this transgression, we may argue that had he known he would not have transgressed, and now that he is aware he may bring the קרבן as an atonement. See later in this חוספות. See

And we also cannot say that he was unaware of the לאו and the קרבן, but was aware of the (כרת) איסור (כרת) ', however if he would be aware of the (קרבן and/or the שוגג –

תוספות rejects this as well:

- דסברא הוא דכיון דמקיש למזיד

For it is logical, that since we are comparing שוגג to מזיד, this means that -

- אפילו מזיד בכל דבר ושוגג רק בדבר אחד דהיינו בקרבן יש לנו לחייבו אפילו מזיד בכל דבר ושוגג רק בדבר אחד אחד מזיד in all aspects (he is aware of the לאו and the כרת, and was a חיוב קרבן, nevertheless, we obligate him to bring a קרבן.

תוספות qualifies his previous סברא פייב even if he is aware of all aspects (except the הייב):

ומיהו היכא דאיכא סקילה בעינן שיהא שוגג גם 10 בסקילה – However in a sin where there is a חיוב סקילה, it is necessary that he be unaware (besides of the חיוב קרבן, but) also of the חיוב סקילה אין לחייבו בקרבן – דאי הוה מזיד בסקילה אין לחייבו בקרבן

For if he was a סקילה also regarding סקילה, we cannot obligate him to bring a קרבן -

– דכיון דאינו שב מסקילה¹¹ פשיטא שאפילו היה יודע שחייב גם קרבן שלא היה שב For since he is not holding back on account of the סקילה (he knows there is a חיוב סקילה and nevertheless he transgresses), it is obvious that even if he would know that he is also liable for a קרבן, that he would not stop from transgressing, therefore -

ולא שב מידיעתו הוא –

 $^{^6}$ See תוה"ר that even the חכמים maintain (according to ר"י) that it is the כרת that requires אגגה; not the

⁷ This case is (presumably) more fitting to be called שוגג בקרבן, than if he was only שוגג בקרבן (and שוגג בקרבן). Why is it necessary to assume that מונבז maintains even where קרבן a חייב?

 $^{^{8}}$ תוספות agrees that in the aforementioned case of שגג בלאו ובקרבן he will be קרבן a קרבן. Nevertheless it cannot preclude that even by שגג בקרבן also maintains that he is חטאת.

⁹ The ""י writes here as follows: דהא ודאי ליכא למימר דשגג בכרת דא"כ היינו רבנן ועוד כיון דמקיש שוגג למזיד בכרת אית ליכא למימר דשגגת לאו אפילו לרבנן לא חיישינן אית ליה ידיעה בשעת מעשה ועוד דשגגת לאו אפילו לרבנן לא חיישינן. For we certainly cannot say that he was אית לו היקש will be agreeing to the שגגת כרת (that שגגת כרת is sufficient [according to מזיד of שוגג ספוק (ר"י is regarding ספוק of ספוק ספוק (ר"י is regarding ספוק ספוק ספוק ספון לונכרתה (ונכרתה concludes בלאו), it is appropriate to assume that he has knowledge of כרת ספוק ספון לונכרתה because שגגת לאו [וקרבן] שגגת לאו (see רבנן of מודיר מוודי היישור).

¹⁰ See 'Thinking it over' # 1.

¹¹ See 'Thinking it over # 2.

He is not considered a שב מידיעתו.

תוספות anticipates a difficulty:

אף על גב דבהזיד בכרת חשיב ליה שב מידיעתו לקרבן – And even though that if was aware of the חיוב כרת he is considered a שב he is considered a חיוב פרבן היוב קרבן (if he was unaware that there is a מידיעותו). Why do we say by היוב קרבן that he cannot be aware of the חיוב סקילה, for then he is not a שב מידיעתו שב מידיעתו he is still considered a מזיד בכרת שב מידיעתו he is still considered a מזיד בכרת שב מידיעתו?

replies:

היינו משום דכרת אפשר בתשובה וקרבן לא אפשר בתשובה –

This is because by כרת it is possible to avoid the ברת punishment by repenting (therefore this not so great an impediment to his transgressing, since he feels he will avoid the כרת); however regarding it is not possible to avoid bringing the קרבן by repenting. Therefore we can argue that had he known that there is a קרבן he would not have sinned. This is considered שב Similarly by סקילה there is also no way that repentance can save him from היוב היום.

תוספות offers an alternate solution:

ועוד דגבי כרת שייך שפיר למימר אם היה יודע שחייב כרת עם הקרבן היה שב: And furthermore regarding כרת it is properly acceptable to argue that had he known that he would be liable for כרת in addition to the קרבן, he would have reconsidered.¹²

SUMMARY

The שוגג למזיד of שוגג teaches us (according to מונבז) that if he is a שוגג in only one aspect of the sin (such as the חייב, he is חייב. One who is קרבן cannot bring a קרבן [even if he was שוגג in (all 13) other aspects].

 $^{^{12}}$ See מלא הרועים that by סקילה since he is aware that he will be put to death immediately, and nevertheless he transgressed the חיוב קרבן, it is not logical to assume that if he had known that there was a עבירה as well, he would have held back and not sinned. Therefore he cannot be considered a עב מידיעתו. However by איסור he will not die immediately but rather after the age sixty, that is not such a strong deterrent that would make him refrain from transgressing, but if he would know that in addition there will be an immediate שפ"א שב מידיעתו. See איסור סקילה, he would not be קרבן ב חייב סקילה, so we cannot say that had he known, etc. since there can be no חיוב קרבן if there is an הייב סקילה. See 'Thinking it over' # 4.

¹³ See שפ"א (footnote # 3).

There is no חיוב קרבן if he was הזיד במיתה (as opposed to הזיד בכרת).

THINKING IT OVER

- 1. תוספות states that if there is a חיוב סקילה in this sin, it is necessary (even according to שוגג that he be a שוגג besides a חיוב סקילה besides a שוגג in the מזיד besides a מזיד besides מזיד for the rest) sufficient to obligate him in a קרבן (just as ר' יוחנן in this sin, it is necessary (even according to the מזיד prince according to the שוגג מדעה ברת is sufficient (even according to the תרבן)?
- 2. שוגג states that regarding סקילה he must be a שוגג; otherwise since he is not שב even though there is a חיוב סקילה then he certainly will not be שב because of a חיוב קרבן. Why cannot we say that even though he was הזיד, nevertheless he was sure that he will not be killed since there was no התראה; however if he would have known that there is a התראה, which he must bring regardless, then he would have been 2^{17}
- 3. The מהר"ם states that when תוספות said הזיד בקרבן it meant הזיד בכרת as well and proves it from the fact that חוספות did not give the answer here as he gave it for the second case of עיי"ש, שגג בלאו ובקרבן. Seemingly however this is no proof. The second answer of תוספות tells us that we may maintain that שגג בקרבן שגג בקרבן but it does not preclude that הזיד בכרת ושגג בקרבן שגג בלאו ובקרבן would have given that answer here regarding שגג בלאו והזיד בקרבן, then we would have mistakenly assumed that והזיד בקרבן והזיד בקרבן (but it does not preclude that חייב is also חייב is also חייב שגג בלאו והזיד בקרבן שגג בקרבן שגג בקרבן שגג בלאו והזיד בקרבן ושגג בקרבן שגג בלאו והזיד בקרבן ושגג בקרבן ושג בקרבן ושגג בקרבן ווויב is also שגג בלאו והזיד בקרבן שגג בלאו והזיד בקרבן שגג בלאו והזיד בקרבן שגג בלאו והזיד בקרבן ושגג בלאו והזיד בקרבן שגג בלאו והזיד בקרבן שגג בלאו וווויד בקרבן ווויב is also שגג בלאו ווויד בקרבן שגג בלאו וווויד בקרבן ווויד בקרבן ווו
- 4. According to מונבז if one is הזיד בכרת and שגג בקרבן is he קרבן and and? What is if he מונבז בקרבן is he כרת 20

¹⁴ See footnote # 10.

 $^{^{15}}$ See מלא הרועים and אות אריאל אריאל.

¹⁶ See footnote # 11.

¹⁷ See חת"ס (on the גמ' ד"ה ששגג (גמ' או"ס) and (similarly) חי' רע"א.

¹⁸ See footnote # 3.

¹⁹ See footnote # 8.

²⁰ See שפ"א (and אור החמה).